

درباره چگونگی رویارویی با خشونت علیه زنان

برای رویارویی با خشونت علیه زنان باید الگوهای مردانگی را تغییر داد

گفتگوی رادیو سوئد با مهرداد درویش پور

روز جمعه شبکه ۴ رادیو سوئد (سورملند) گزارشی را درباره پیشنهادات گوناگون برای رویارویی موثرتر با خشونت علیه زنان و برنامه عمل یکی از کمون های سوئد منتشر کرد که در آن به گفتگو با مهرداد درویش پور جامعه شناس و استاد دانشگاه در ملاردالن پرداخته است. آنچه در ادامه می آید ترجمه این مصاحبه به فارسی است.

درویش پور: پیشگیری از خشونت علیه زنان باید از مدارس آغاز شود

برای رویارویی با خشونت علیه زنان باید برنامه عمل شدیدتر و بر تغییر الگوهای مردانگی تاکید شود. این نتیجه یک بررسی است که مدرسه عالی ملاردالن، خانه های امن زنان و انجمن شهرسازی کمون در ارزیابی های انتقادی خود از طرح پیشنهادی کمون اسکیلستونا به آن رسیده اند.

هفته آینده کمون اسکیلستونا در سوئد برنامه عمل خود برای رویارویی با خشونت علیه زنان را برای سیاستمداران معرفی خواهد کرد. پیشتر ما به انتقادات خانه های امن زنان از این طرح اشاره کردیم. اکنون مدرسه عالی ملاردالن و انجمن شهرسازی خود کمون نیز به کمبودهای این طرح اشاره می کنند.

مهرداد درویش پور، استاد دانشگاه در ملاردالن خواستار آن است تمرکز بیشتر و روشن تری در مورد نقش مردان و پسران صورت گیرد. درویش پور می گوید "در پایه و اساس این مردان هستند که به خشونت روی می آورند و طرز تلقی و رفتار آنان می بایست تغییر کند. برنامه عمل برای اقدامات پیش گیرانه از جمله باید بر تغییر برداشت از مردانگی استوار شود. توانایی مردان در زد و خورد و قدرت نمایی از طریق خشونت فیزیکی بخشی از رل مردانگی است که باید با آن مبارزه کرد". بررسی اداره اجتماعی جوانان در سال گذشته نشان

می دهد پسرانی که برداشت های کلیشه ای از رل سنتی جنسیتی دارند، سه برابر بیشتر به خشونت روی می آورند. به نظر درویش پور "مبارزه برای تغییر رل های جنسیتی باید از پیش از مدارس آغاز شود. به گونه ای که پسران دریابند آلترناتیوهای دیگری در برابر تصاویر قدیمی از مردانگی های نیز وجود دارند. این که باید تا حدودی پرسر و صدا و اهل جنگ و دعوا بود، بخشی از تصویر سازی از رل مردانه است که باید تغییر کند".

سیسیلیا بودسترم ، کارشناس برنامه ریزی کمون اگرچه موافق است که باید برداشت از رل مردانگی در نزد جوانان تغییر کند، اما تاکید می کند که آنها قصد ندارند گامهای اجباری برای تحقق این ایده در برنامه عمل بگنجانند. به نظر او ادارات گوناگون باید خود برنامه عملشان را با توجه به حوزه عمل و توانایی هایشان با جزئیات بیشتر و به گونه ای مشخص تر تدوین کنند.

اما خانه های امن زنان (موا) و انجمن اداره شهرسازی خود کمون نیز نسبت به این برنامه عمل با دیدی انتقادی نگریسته و بر این باورند که باید تمرکز بیشتر و روشنی درباره تغییر طرز تلقی و رفتارها صورت گیرد. انجمن اداره شهرسازی با رجوع به سازمان جهانی بهداشت اشاره می کند که آن سازمان نیز بر برنامه های مدارس در جهت تغییر الگوهای جنسیتی و موثر بودن آن در مبارزه با خشونت تاکید داشته و این طرح نیز باید برنامه مشابهی را در این راستا مورد نظر قرار دهد. کمون اسکیلستونا پیشتر برنامه " ماچو فابریک" (مردانگی اقتدارگرا) را برای تغییر الگوهای مردانگی نزد جوانان درپیش گرفته بود.

درویش پور و برخی دیگر از کارشناسان بر انتزاعی بودن این برنامه عمل کمون در مبارزه علیه خشونت تاکید کرده اند و برآنند که کلی بودن آن مانع از امکان بررسی و پیگیری درجه حمایت از زنانی که مورد خشونت قرار گرفته اند، می شود. درویش پور هشدار می دهد بدون یک برنامه مشخص این خطر وجود دارد که کل این طرح به سندی زیبا روی کاغذ بدل شود بدون آن که مسئولان بدانند هنگام عمل چگونه از آن باید استفاده کرد. او می افزاید هرچه پیشنهادات روشن تر و مشخص تر باشند، از کارایی بیشتری برای مسئولان هنگام استفاده از آن برخوردار خواهند بود.

اما سیسیلیا بوستروم می گوید دستیابی به معیار و منابعی برای اندازه گیری درجه دستیابی به اهداف و میزان حمایت از زنان مورد

خشونت گرفته دشوار است، با این همه باید به تمام انتقادات توجه کرد تا راه های موثرتری اتخاذ شود. درویش پور اما خود پیشنهاد مشخصی را برای گنجاندن در برنامه عمل مطرح می کند. اومی گوید "می بایست تبصره روشنی با این مضمون در برنامه عمل گنجانده شود: مسئولان و کارمندان ادارات مربوطه باید موظف شوند در صورت کوچکترین شکی مبنی بر اعمال خشونت علیه زنان، فعالانه واکنش نشان دهند".

با وجود این انتقادات، برنامه عمل کمون به عنوان الگویی بلندپروازانه و قابل استفاده برای دیگر کمون ها ، مورد توجه توسط برخی نهادهای دیگر نیز قرار گرفته است.

گزارشگر

Petra Levinson